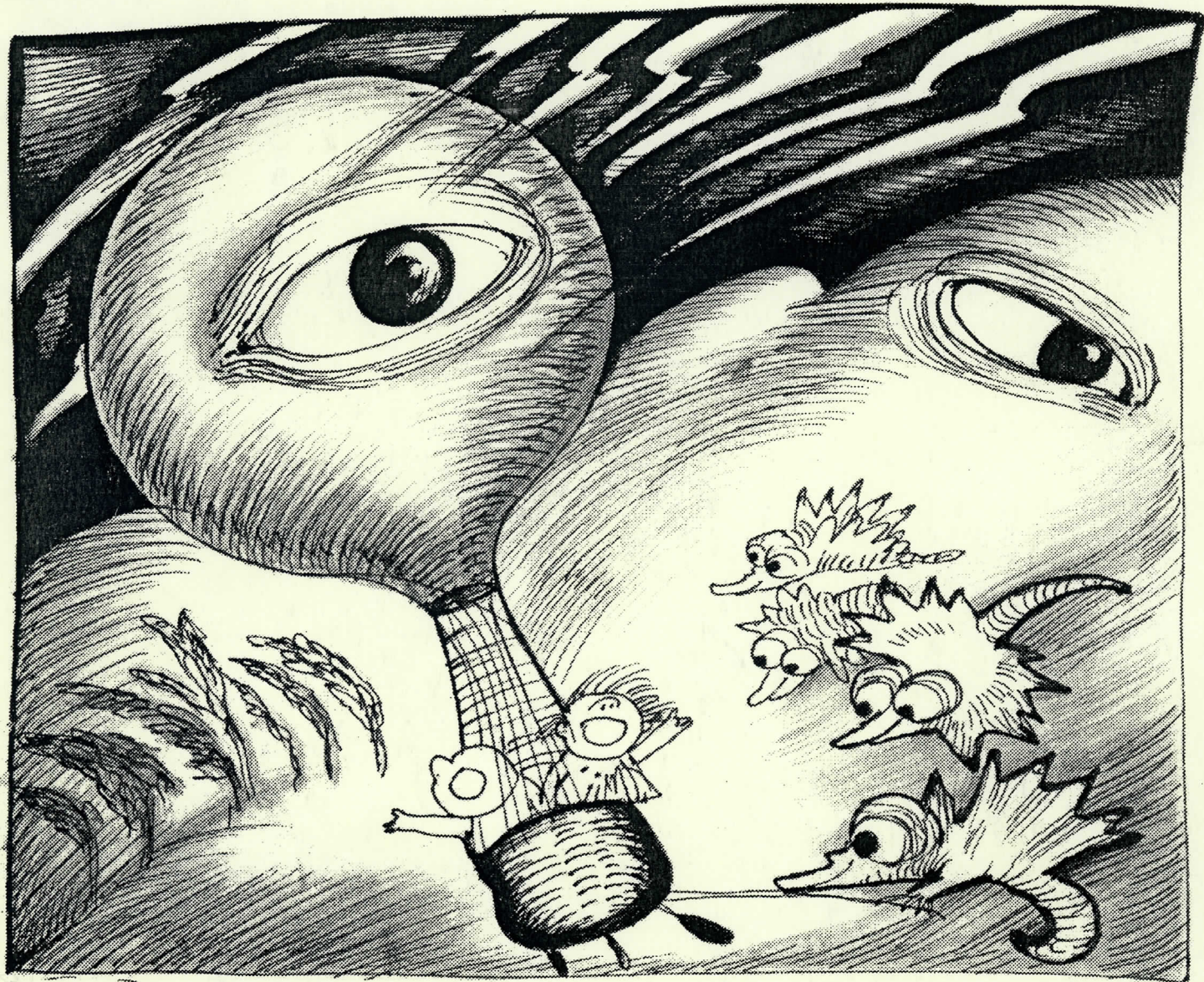
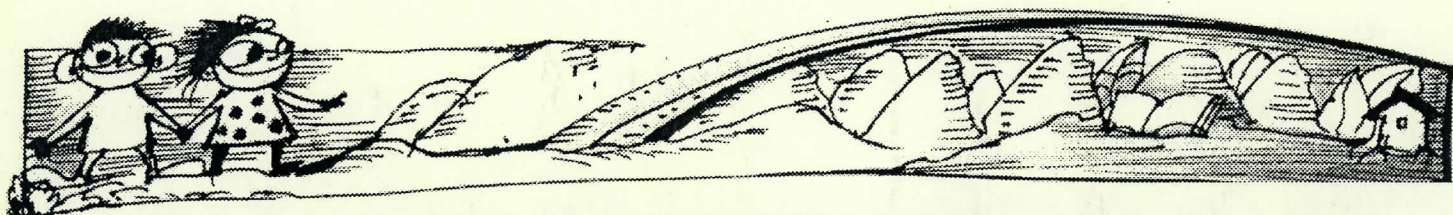

ZPRAVODAJ
FESTIVALU POEZIE

23. - 27. ČERVNA
ROKU 1998

1.

41. Wolkrův Prostějov

23. - 27. ČERVENA
ROKU 1998

ZPRAVODAJ
FESTIVALU POEZIE

1.

1. ZPRAVODAJ 41. FESTIVALU POEZIE WOLKRŮV PROSTĚJOV

Na vydání spolupracovali: Alice Gregušová, Jana Hrušková a Miloš Plotz

Ilustrace: Jitka Slavičková Úprava Dana Pavlíková

Tisk: DUHA - kulturní klub u hraček, Prostějov ©1998

S dalším ročníkem Wolkrova Prostějova je můj povzdech, jak málo času máme na umění, hlubší než ten loňský a předloňský. Současně se raduji z toho, že je dosti lidí, a naštěstí mladých, kteří si povzdechnout nemusí. Nejenže čelí přílivu komerce, ale chtějí sami tvořit a chtějí tvořit originálně. Díky za to! A o to vřelejší je i mé přivítání milovníků poezie v Prostějově.

Zacházet se slovy je nakažlivě krásné, takže infikujte prosím touto nákazou co nejširší okolí. Hrát si s nimi je půvabné, takže hrajte si často. Také slyšíte echo básnickových slov "hrajte si s námi"?

Hrajme si se svou mateřštinou co nejvíce, ať ji ohladíme. Stává se nám bohužel čím dál drsnější. Nikoliv vinou našeho vnitřního ustrojení, ale i vinou globalizace. Víme, jak se v této oblasti mluvilo před tisíci lety. Jsme schopni extrapolace a umíme si představit svůj jazyk v roce 3000? Před sto lety byl lepší, dnes je "super", jaký bude v roce 2098? Kéž by z něj něco zbylo! Kéž by se při neúprosném vývoji k celosvětové integraci nestal jen sentimentálním folklórem!

Budte vítáni, básníci a recitátoři odjinud i odtud! Vystupte na pódia a vyjděte do ulic. Za radost a krásu, kterou budete rozdávat, budeme vděční.

A pak budeme celý rok netrpěliví!

Jan Šverdlík
Mgr. Jan Šverdlík
starosta města Prostějova

JAKÝ BYL TEN JUBILEJNÍ ?

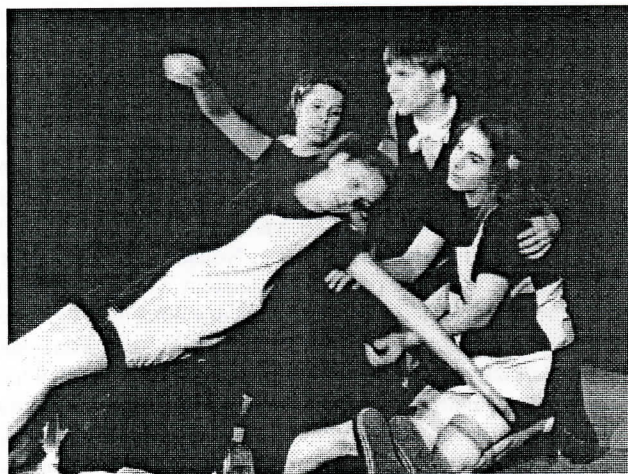
(Přetištěno z Amatérské scény 4/97)

Setrvalý stav

- divadla poezie na WP 1997

Přehlídka divadel poezie letošního, již 40. (!) WP byla obvyklým maratónem představení, setkání, diskusí i diskusí o diskusích... Jubileum připomnělo snad jen příjemně neoficiální zahájení, při němž starosta Mgr. J. Šverdlík odhodil svou vázanku v dál a dr. V. Šrámková přispěla svými dobře míněnými 3+1 přáními, a pak i sličná bilancující publikace J. Hrašeho, J. Štefánkové a (opět) V. Šrámkové **Prostě Prostějov**. Jaký tedy letos byl?

Den první byl ve znamení divadla poezie jako hry jazyka a hry s jazykem. Patronoval mu hned v prvním představení Ch. Morgenstern. **Beránek měsíc pražského TY-JÁ-TRU** vsadil na jistotu populárního autora a poetickou hravost jeho textů se pokoušel přenést na jeviště poučeným, kultivovaným způsobem. Nic nevadilo, ledacos se dařilo, ale máloco vzrušilo. Hravost zůstávala jaksi za čtvrtou stěnou, nebyla zrovna nakažlivá, spíše se disciplinovaně chovala v předem stanovených pravidlech. Jednotlivé básně byly víceméně právě jen jednotlivými básněmi a přes snahu dotknout se i odvrácené strany Morgensternovy poezie

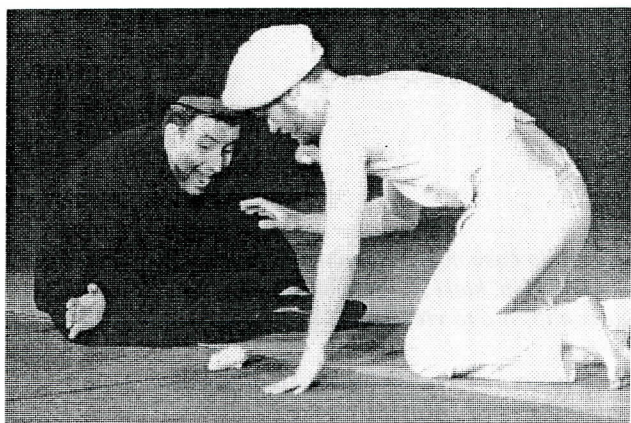

WP 1997

TY-JÁ-TR Praha (Ch. Morgenstern - Beránek měsíc)

zůstalo představení sledem z vnějšku aranžovaných obrazů. Škoda, že se někdy v snaze o jevištní situování poezie ztrácel i její nejvlastnější jazykový půvab.

Po loňské villonovské inscenaci pražský **SUMUS** tentokrát překvapil snahou o scénickou mystifikaci. Co vloni až příliš připomínalo sázku na "věčné" téma prokletého básníka a ve výrazu na poněkud otřelé "činoherní" jistoty, bylo letos nahrazeno úsilím o originalitu ve volbě předlohy i v jejím ztvárnění. Verše italského básníka **M. Serventtiho Za pět minut věčnost** (přeložila je sama členka souboru!) provokují svou

WP 1997

SUMUS Praha (M. Serventi - *Za pět minut věčnost*)
(FOTO BOB PACHOLÍK)

proklamovanou bezobsažností, mystifikují složité významy v tradicích futurismu i automatického psaní. Na této předloze pak soubor rozvíjí vlastní, v záměru analogicky neilustrativní, absurdní podívanou. Ledacos v ní však nakonec působí spíše krátkodechým humorným dojmem, nešokuje, jen baví. Jde o hříčku, které však místy chybí lehkost a především onen provokující "smysl nesmyslu". Přesto se zdá, že sumárně je Sumus proti loňsku sám na sebe přísnější a náročnější a urazil kus divadelní cesty.

REGINA Břeclav opět doslova zalidnila jeviště sympatickým elánem a oslovila hlediště svou hravostí. (A nejen je: soubor převzal od V. Justla *Cenu Obce českých spisovatelů!*) Představení **Zázraky a divy** se inspirovalo známou antologií nonsensové poezie *Ostrov, kde rostou housle*. Charakteristické jsou pro ně dvě věci. Jednak se Regina snaží nezůstat nic dlužna své tradici dobrého dramaturgického vkusu a inscenační hravosti a múzičnosti (v tomto ohledu je patrná návaznost na jejich pojetí Jandlovy poezie), jednak opět usiluje o svého druhu generační, kolektivní výpověď. Právě tento druhý aspekt je také rámcem inscenace: na začátku se aktéři představení vymaňují z "direktiv" vnucovaného způsobu tance a ze světa povinné každodenní uniformity se utíkají do svého světa fantazie a hry, na konci se opět do oné střízlivosti vracejí. Podobně připomínají vážnější rub skutečnosti i některé verše a jejich interpretace. Nonsensová hravost se tak stává jakýmsi ostrovním útočištěm v moři nudy a povinností "dospělého" světa, což však v inscenaci vyznívá poněkud přímočaře. Zůstává také trochu otázkou, jak velkou možnost takového významového zatížení zvolené texty vůbec nabízejí. Pokud jde o obraznost, je Regina tentokrát inspirativní jen zčásti, mnohdy sahá k osvědčeným receptům a místy prozrazuje jistou obecnost a nepřesnost. Představení však vždy ožívá tehdy, když se z převládajícího kolektivního gesta a aranžmá náhle "vyloupne" konkrétní interpret a jeho text - jako např. v úvodní *Ukolébavce*. Celkově se dá konstatovat, že další z nástupců manželů Kaněrových - *M. Janků a Z. Miklín* - vedou Reginu prozatím již vyšlapanými cestami. Co takhle hledat tu svou?

Druhý den již takovou dramaturgickou jednotu nenabídl. Nejen texty, ale i divadelní ambice byly zřetelně náročnější. Ostravský soubor **BAMBUS** si např. pro své představení **Barbara a hrabě** zvolil poezii *Ewala Murrera* (jinak Wernische jun.). Jde o bizarní milostnou "rakvičkárnu", v jejíž "nekrofilně" posmrtných kulisách se odehraje příběh

dvou nebožtíků, směřujících všemu navzdory k černému happyendu, tj. sňatku. Tento rafinovaný text byl inscenován optikou, jež jeho morbidně stylizovanou poetiku "hororu" nedokázala zviditelnit. Co mohlo a mělo vyznít jako zřejmá mystifikace váchalovského typu se záblesky černého humoru - ale také čiré lyriky - spíše se podobalo vágně symbolistnímu ceremoniálu pro vypravěče a dva vodiče loutek. Co platno, že místy se objevil výtvarný nápad a vše mělo svou sice jednoduchou, ale vědomou stylizaci, když se koneckonců vše "pro oko i ucho" vzpíralo rafinovaným obrazům textu wernischovského rodokmenu. Prostě se zdá, že inscenátoři padli do léčky mnohohrstevnatosti Murrerovy poezie, jejíž rozpětí nestačili zvoleným inscenačním přístupem dostatečně sklenout.

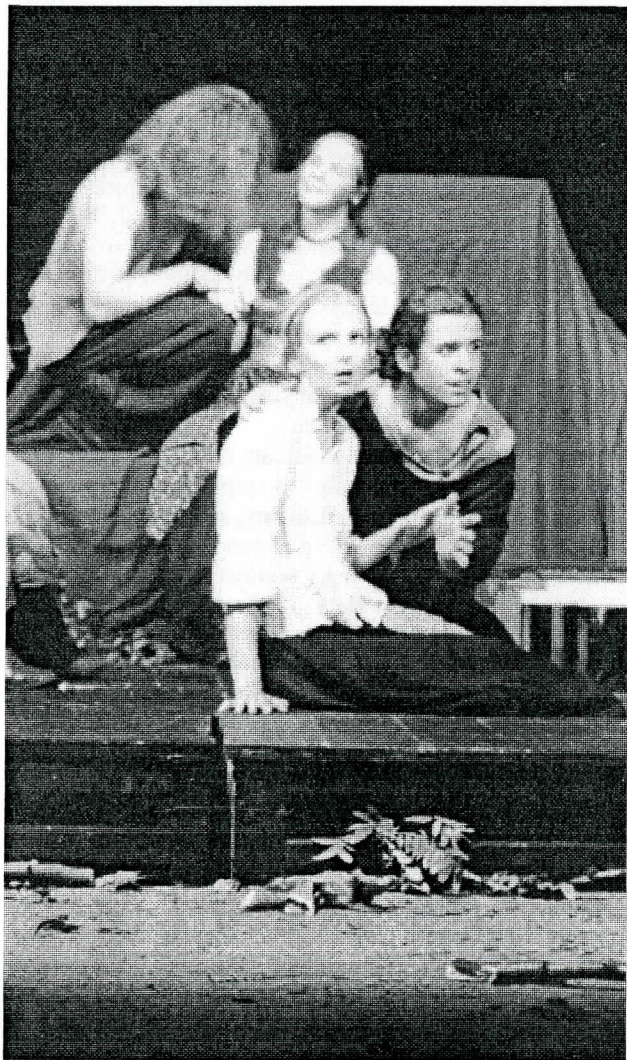
Nad rájem nelitají tryskáče tvrdil název inscenace plzeňského **OBLOUKU**. Režisérka *R. Vordová* se v něm pokusila dát jevištní tvar textům *V. Zapletal*a, jejichž původně beatnická krevní skupina zaujala i současné gymnazisty. A tak se hrálo i nehrálo o *Malém Johnovi* a jeho setkání s reálnými i fiktivními postavami, obývajícími *Koridor* světa. Tak trochu odvozený Brautigan a Malý princ dohromady. Rukopis inscenace byl poněkud bezstarostný, neurčitý a obecný. Důsledkem řady nedůsledností byl málo přesvědčivý i málo čitelný dojem jakéhosi generačního, ale přece jen ohehraného protestsongu. Škoda, protože některé výstupy a jednotlivci na možnosti přesnější profilace osobní i inscenační vyloženě poukazovali.

FANFULÁCI z Nového Města na Moravě byli na přehlídce jistou výjimkou svou vážnou dramaturgií. Jejich **Zpráva o konci světa** čerpala totiž z poezie *Jiřího Koláře*. Tento žijící klasik a univerzální umělec, originální literární i výtvarný kolážista a vyznavač magie faktické skutečnosti, byl však pro mladý, středoškolský soubor v lecčems ještě úkol nad momentální síly. Kolářovy básně, parafrázující svým nezaměnitelným způsobem příběh geneze světa a člověka, její evoluční patos a etos vyznívají v inscenaci jako poněkud zjednodušené, přímočaré memento. Přesto je nutné ocenit dramaturgickou odvahu a věrohodnou snahu přijít se svou "zprávou". Na druhé straně nelze nevidět jistou zaměnitelnost a očekávatelnost použitých scénických prostředků a potíže s adekvátní interpretací textu.

Apollinairův Zavražděný básník a k tomu pár básní z jeho *Alkoholů* je základem inscenace plzeňského **ESPRITU**, jež se od všech předchozích odlišovala čitelnou snahou o skutečné zdivadelňování poezie. Fiktivní životopis básníka jako jádro zajímavého scénáře *A. Dvořákové* - k tomu ostatně vyzýval. Ústřední postavou je básník Croniamantal, toto Apollinairovo alter ego (v představení jeden z nejlepších výkonů!). Pestré peripetie jeho životaběhu - od gargantuovského zrození přes bizarní příhody milostné i básnické iniciace tohoto *lyrického jinocha* až k jeho smrti ubodáním davem a zvěčněním *sochou z ničeho* - jsou rámovány přítomností dvou ironických vypravěček, demonstrátorek a komentátorek (další osobité výkony!). Tento poukazující princip sice fungoval, odlehčoval předváděné, ale místy působil již jen lineárně. Také v celkovém tvaru představení občas ztrácelo tempo, spojitost i výrazovou intenzitu a drobilo se do ne vždy dovršovaných epizod. Snad se mnohé z jisté nehotovosti a stylové povolenosti představení dá přičíst na vrub menší divadelní zkušenosti řady nových členů souboru, od něhož jsme z minulosti zvyklí pevnějšímu tvaru

v souhře i celkové poetice. Ta ostatně poněkud zbytečně rezignovala na možnosti razantnějšího rozpětí mezi až jarryovsky provokující polohou svého druhu pažravého literárního kabaretu a chvílemi doteků lyrické imaginace. Vše bylo sice křtěno sympaticky svěží recesí, ale chyběl patrnější průběžný podtext vlastního smyslu představení. Převažující vitální radosti a naivně divadelní stylizaci prostě chyběl jistý "vědoucí" kontrapunkt. Přesto nabídlo představení působivý závěr a řadu inspirovaných míst i scénických obrazů a v přehlídce patřilo jednoznačně k jejím vrcholům.

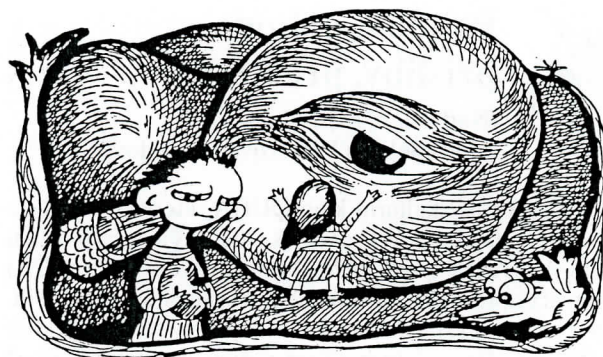
Laureátem letošního WP se pak staly hradecké **Jesličky** se svou inscenací **Milá sedmi loupežníků** V. Dyka - získaly ocenění poroty i Cenu diváka. Proč? Byl to prostě svým způsobem nejvyzrálejší divadelně poetický tvar. Poučený

WP 1997

Divadlo JESLIČKY (V. Dyk - *Milá sedmi loupežníků*)
(FOTO BOB PACHOLÍK)

ve všech svých složkách a dobře zúročující možnosti již do jisté míry, "vyhraněho" souboru. Přesto se i v tomto případě vnucovaly nakonec některé otázky. Jednou z nich je základní uchopení tématu Dykova textu, zejména výklad onoho "loupežnictví", v němž se místy samovolně akcentovaly spíše obecně "dobrodružné" polohy (ve významu oné "dobré družnosti") na úkor hlubšího povědomí záměrnosti novoromantické stylizace Dykova

ústředního tématu individuálního vzdoru jako osobní osudové volby nepřizpůsobivého, anarchizujícího rebela. Toto zploštění vedlo místy až k dojmu jistého romantického koloritu s očekávatelnými atributy. Hlavně v první části inscenace se až příliš podléhá svodům vnějšího přístupu - loupežníci jsou partou skoro bezstarostných furiantů, kteří v aranžovaných rvačkách poněkud samoúčelně dokazují, co pohybově umí. A to je škoda. Také zajímavý princip personifikace nitra titulní postavy čtyřmi interpretkami byl působivý, ale mnohdy vedl k realistickému psychologizování a přílišnému tříštění rytmu Dykova, původně přece tak výrazně lakonicky pádného verše. Prostě se občas hrálo na úkor poetiky textu i jeho svěbytného stylu, až příliš činoherně a s jaksi samonosným elánem. Jinak však mělo představení svou atmosféru, "dýchalo", mělo citelný emotivní puls a obraznost. A těší i viditelné interpretační zrání souboru.

Osm představení, ale svěbytných, zosobněných a dovršených pokusů o zjevištnění poezie jistě méně. Proč? Protože se některé samozřejmosti stávají bohužel nesamozřejmými. I tento ročník např. opět prokázal, jak je nutné **začínat** každou snahu o **divadlo poezie od poezie**, tj. zjistit o čem text je, proč je napsán právě tak a co jím chce a mohu sdělit. Přesnější povědomí o tom, **co** a **proč**. Výraznější osobní motivace a autentičnost tak bývají často nahrazovány jistým povědomím konvencí, jakýchsi receptur, **jak** a **jakoby**. Není asi náhodou, že v řadě inscenací se objevovaly obdobné nebo až **zaměnitelné prostředky a postupy** - mechanicky kolektivní pohybové i hlasové aranžmá, okoukané poeticky "funkční" příznakové rekvizity, "uniformně" anonymní kostýmy a další signály "poetičnosti". Také často tematizovaná i využívaná **hravost, spontaneita a "civilismus"** je mnohdy **cestou nejmenšího odporu** - chybí prostě větší naléhavost výpovědi, živá vnitřní představa a z ní organicky vyrůstající tvarová záměrnost. Zvláštní je také zjištění, že méně bývá někdy více - v počtu členů i v snaze o jevištní činění za každou cenu. Ansámblově kolektivní gesto totiž nemusí vždy automaticky násobit výraz, ale naopak může soubor nivelizovat, a tak zastínit i zajímavé osobité výkony a tváře. Není snad nejšťastnější taková konstelace souboru, v němž každý je i dobrý recitátor? (Nebyl nakonec závěrečný večer oceněných sólitů vlastně také "divadlem poezie"? A po čertech zajímavým?)

Co závěrem? Letošní přehlídka navzdory své jubilejní atmosféře nebyla nijak výjimečná. Skoro by se dalo říct, že byla "standardní". Dvě tři výraznější inscenace, ale žádná událost. Žádný průlom do tradic se nekonal. **Prostě Prostějov**: setrvalý stav - ani moc, ani málo.

Jan Roubal

Pohoda, pohoda..., přísliby, přísliby...

(Nad sólovým přednesem
na jubilejním Wolkrově Prostějově)

Prostějovský kulturní klub DUHA, který je za město pověřen pořádáním WP spolu s odborným pracovištěm IPOS-ARTAMA (pověřeným Ministerstvem kultury ČR) věnoval přípravě jubilejního ročníku skutečně nemalé úsilí. Účastníci mohli zhlédnout také dvě výstavy fotografií, kteří festivalové dění s fotoaparátem v ruce zaznamenávají už celé čtvrtstoletí - Boba Pacholík a Karla Nováka. Pamětníci si tak připomenuli osobnosti, které profilovaly či navštívily, i významné inscenace, pro ty nejmladší to mohl být "úvod do problematiky". Program byl vyšperkován skvělými inspirativními představeními, z nichž pro směřování přehlídky a divadla poezie byla nejspíš nejpodnětnější inscenace **Průběžná O(s)trava krve** scénická koláž ostravské komorní scény Aréna v níž se podařilo vyjádřit drsnou poezii a duši města - "ocelového srdce republiky". Ostatně - jak z dalšího vysvitne - mohla a měla by být inspirací i pro sólisty - především silným nasazením (vnitřním zaujetím a jeho jasným vnějším projevem) interpretů i přítomností hodnocení, názoru v každé fázi jejich výkonu. Šlo o politikum, které nebylo levnou či jednoduchou ideologizací. Představení mělo zaslouženě velký ohlas u publika, které navíc fandilo režisérovi Radovanu Lipusovi, jednomu ze současných lektorů a bývalých účastníků WP. "Ostatně probírka" lektorského sboru ukázala, že pouze necelou třetinu tvoří odborníci, kteří festivalem neprošli jako amatéři.

Ředitelka DUHY, Alice Gregušová v rozhovoru pro "Zpravodajník" WP srovnala současné přehlídky s těmi před dvaceti lety, jichž se sama zúčastnila jako recitátorka: "V sedmdesátých letech byly texty víc filozofické, snažili jsme se v nich pomocí metafor vyslovit svůj nesouhlas s tehdejší situací a měli jsme radost z toho, když se nám to podařilo. Nyní jsou texty víc humorné, recitátoři jsou otevřenější. Je cítit větší svobodu projevu." Jednoznačná preference humorných textů a hravých přednesů usilujících o zábavnost, kterou jsme zažili v uplynulých, řekněme, pěti letech a která přinesla v přednesu značné experimentování např. s využitím mimojazykových prostředků, ale i se stylizací mluvního projevu (zvláště výrazná byla tato tendence u odchovanců královéhradeckých Jeslíček), byla letos vystřídaná větší dramaturgickou rozmanitostí. Vedle stále oblíbených nonsensových básní se prosadily texty, u nichž mohl být akcentován - mnohdy i na úkor dramatictějších poloh - jejich humanistický podtext, který se ovšem často projevil až v přílišné obecnosti (např. u Čapkových apokryfů). Nejdůležitější odlišnost od 70. let se - celkem pochopitelně - nejvíc projevila v první kategorii (15 - 17 let), která ztratila významné vzepětí a sílu předchozích dvou ročníků ve prospěch kategorie druhé. Šlo o určitou nezávažnost přednesů, jejich lehkou "nahozenost", nedotaženost formální i myšlenkovou. Porota nejmladší kategorie dokonce napsala: "... není každý ročník ročníkem posvácným ..." Někdy se nám zdálo, že vybraná literární předloha recitátorovi doslova zavazí, neboť se s ní rozcházel tak, že místo toho, aby skrze ni vypovídal o sobě, "ukazoval" jen cosi vnějšího. A tak

docházelo k tomu, že všechno bylo "jako". Humor byl jen rádobý humor, smutek a bolest (tam toho prýštilo nejvíce) byl "jakosmutkem" a "jakobolestí". A tak byl letos v této skupině udělen jediný **titul laureáta Davidu Peškovi ze Sokolova**, který přesvědčil o určitosti svého literárního zájmu: - volil z nejsoučasnější české poezie - uvedl velmi dobře sestavenou montáž Výběr z básní J. H. Krchovského a verše Jáchyma Topola Nechce mě. Jeho výkon byl jednou z mála vzrušujících generačních výpovědí přehlídky.

I když přednes bývá zhusta doménou dívek, na letošním WP byla mezi 43 přednášeci třetina mladých mužů a dokázala se prosadit. Nejosobitější výkony a řadu přednášecských příslibů přinesla tentokrát druhá věková kategorie (17 - 20 let). Jejimi laureáty se stal další talentovaný mladík - **Jan Adámek z Brna a Blanka Koutská z Prahy**, s níž jsme se v recitační soutěži nesetkali poprvé. Jan si v obou kolech zvolil autora, který je jeho přednášecskému naturelu bytostně blízký - J. Kerouaca. Jeho spontánní bezprostřední a osobitý výkon vynikal citlivostí pro autorovu formální specifikou i schopností nalézt jednotlivé významové polohy textu a jeho vnitřní napětí. Blanka je typem jemné introvertní recitátorky, která si umí vybrat text (J. Tardieu: Je to zvíře?, J. Prévert: Obejmi mě) a předat ho posluchači, místy je ovšem na hranici slyšitelnosti. V této kategorii bylo uděleno dokonce pět čestných uznání, především proto, že se interpretům často nepodařilo udržet vyrovnanou úroveň v obou soutěžních výkonech. Jmenujme z nich alespoň **Terezu Hofovou z Prahy**, jejíž přednes Kafkovy prózy Sen se vyznačoval strhující sugestivitou.

Ve třetí kategorii si tituly laureátů odnesly dvě zkušené interpretky, které na pomyslných stupních vítězů nestály poprvé. **Kamila Drtilová z Leštiny**, se zvláště cudným ženským přístupem přednášela Holanovu Ódu na radost, která se pro svůj silný erotický podtext zdá být vyhrazena pro interpretaci mužům (léta ji výborně recituje Rudolf Kvíz). Méně práva byla - svou tradiční niterností a střídmostí výrazových prostředků - expresivní, společensky úzkostné Mikuláškově básni Cosi je ve vzduchu. **Jana Machalíková** (doneslávena Holečková) z Prahy se rozhodla, že letošním rokem s vlastním přednesem a účastí na WP končí a nadále se bude věnovat pedagogickému působení v oblasti dětského přednesu a dramatické výchovy. Titul laureátky získala v první řadě za barvitý, skvěle vystavěný přednes Fulghumovy prózy o Normanovi a jeho roli v pohádce o Popelce z knihy Ach, jo. S kompozicí čtyř Shakespeareových sonetů (v překladu Stanislava Rubáše, za nějž tento recitátor a student pražské filozofické fakulty získal Cenu obce překladatelů) by bylo možné zvláště v první polovině poněkud polemizovat. Ke zralým výkonům v této kategorii patřil dále přednes **Zuzany Tomanové** (S. Burianová: Se mnou je práce), **Radky Tesárkové** (J. Skácel: Harfa ve sněhu) a **Magdalény Hrudníkové** (J. Prévert: Jako zázrakem).

Setkání přednášeců ve dvou přehlídkových dnech, při semináři i závěrečném pořadu laureátů a oceněných se vyznačovalo vzájemnou pozorností, velmi příjemnou atmosférou, až pohodou a řadou recitačních příslibů, jimž nechyběly schopnosti a předpoklady - spíše postrádaly potřebu silnější výpovědi a technickou vybavenost. Chce to prostě víc vůle a víc práce.

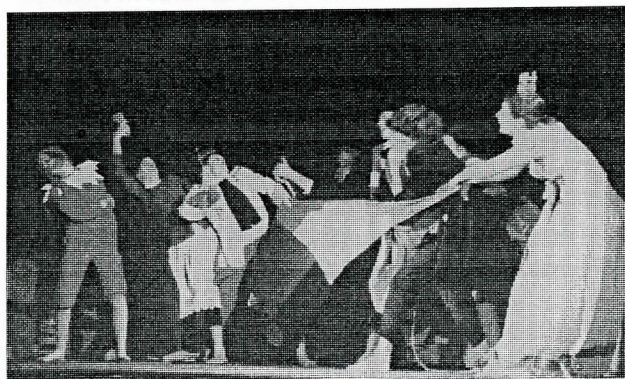
Vítězslava Šrámková

DIVADLA POEZIE

O SOBĚ (osobně)

REGINA Břeclav

Vše, co jste chtěli vědět o Regině,
ale báli jste se na to zeptat

- Regina znamená královna, tahle je však korunována šaškovskou čepicí.
- Táhne jí na třicet, ale k dospělosti má daleko a maturitu každý rok před sebou.
- Některé už nemůže ničím překvapit, jiní teprve napodobují její šaty.
- Ve skutečném divadle ji uvidíte stěží, to spíše v roztočivých prostorech a klubech nejednoznačné pověsti.
- Hraje pořad *o tomtéž*, ale zkouší pokaždé znova zjistit o čem.
- Je nepolepšitelně naivní, ale jiným prý pomáhá zmoudřet.
- Tváří se, že jí jde jediné o *Poesii*, ráda ji však podvádí s kdekakým *Nonsensem*.
- Dosud neuvedla jediné opravdové *Drama*, zato s oblibou tahá na jeviště autory, kteří o to nejspíše nikdy nestáli.
- Hrát pořádně neumí, je-li v úzkých, snaží se ze všeho vyzpívat.
- Několikrát již byla přistižena, když u sebe měla dávku entuziasmu výrazně větší než *malou*.
- Dobře míněné rady, návody, napomenutí, výtky a pokazy na její nedostatky, prohřešky, zlozvyky a četná klopýtnutí sice vyslechne, ovšem vzápětí odbude pokrčením ramen a poněkud zmatenými slovy, ukradenými jistěmu Básníkovi: ... *Lepší role už nedostaneme. NIKDO!*

Recitační a dramatický kolektiv ISS - COP Sezimovo Ústí

Recitační a dramatický kolektiv Integrované střední školy - centra odborné přípravy v Sezimově Ústí (RDK) nemá dlouhou tradici. Vznikl v roce 1992, kdy na školu nastoupil Mgr. Smetana. Ten předtím téměř 25 let vedl Divadlo poezie na SPŠS v Táboře, soubor, který se za dobu své existence několikrát zúčastnil Wolkrova Prostějova i Šrámkova Písku a z jehož členů se na nejvyšší soutěži uplatnili i velmi dobří sólisté.

Zpočátku se utvořil kolektiv několika zájemců o umělecký přednes, aby jeho vystoupení dodala slavnostní ráz významným akcím školy, jako je slavnostní zahájení školního roku, vyřazení absolventů apod. Od těchto prvních krůčků pak nebylo daleko k soustavné činnosti, která přinesla své výsledky na první školní akademii. Již v prvním roce své činnosti měl soubor 18 členů, a tak si mohl dovolit připravit pořady různého druhu, které se pak staly základem všech dalších každoročních školních akademií. Nezalekli jsme se ani scénické sborové recitace, v jejímž provedení vznikly pořady "Nebudte melouni" nebo "Jak jsme hloupí!", sestavené z nejznámějších bajek světových autorů i z bajek Miroslava Kapka. Povedl se i Havlíčkův "Král Lávra" a dobře byla přijata i "Vzorná hra o Dorotě, původně svatě". Největší úspěchy u mladých diváků samozřejmě slavily pořady ze školního prostředí, jako např. "Čau, studente" podle knihy Bel Kaufmanové Nahoru po schodišti dolů nebo "Před školou, za školou", jehož obsahem byly školní perličky z různých zdrojů, převážně pak z knihy Ivo Samce Škola je když... Z lyrických pořadů přijali studenti i veřejnost zejména pásma "I když...", "Jaká jsi, láska" a letošní "Skládání".

Podářila se nám i další zajímavá akce. Ve spolupráci s kinem Spektrum v Sezimově Ústí pořádáme pravidelná Setkání s poezií a hudbou. Jsou to večery, které si postupně našly své příznivce a které tvoří buď recitály nejlepších členů souboru, nebo samostatně koncipované pořady pro tuto příležitost. K těm nejúspěšnějším patřily Uspávanky Jana Skácela a večer z autorské tvorby studentů s názvem "Hledání". Několikrát milým hostem na těchto Setkáních byl Alfréd Strejček se Štěpánem Rakem.

Každý rok pak soubor vyprovází své spolužáky na vánoční prázdniny zvláštním vánočním pořadem.

Všechny tyto akce se konají díky vzácnému pochopení vedoucího kina Spektrum v Sezimově Ústí, který doslova fandí mladým a tomuto druhu jejich zájmové činnosti.

Samozřejmě tato činnost vyžaduje pochopení a podporu školy, vedení školy a všech pedagogů, učitelů i mistrů odborného výcviku. V neposlední řadě pak pochopení a podporu rodičů. Protože školní akademie se staly jedním z důležitých prostředků pro nábor žáků do prvních ročníků, je tato činnost studentů školou převážně uznávána a v letošním školním roce se členové souboru a další účinkující na školních akademiích mohli zúčastnit dvoudenního zájezdu do Vídně a na jižní Moravu, na nějž ředitel školy poskytl finanční příspěvek.

Pokud to není příliš mnoho chlubení, můžeme ještě připomenout, že z řad členů souboru se každoročně někdo hlásí ke studiu na DAMU nebo na konzervatoři, a několika z nich se již podařilo dostat se na uměleckou dráhu.

Jak je všeobecně známo, i v této činnosti stále více rozhodují finance. Kromě toho, ne všichni žáci, kteří se k práci v souboru přihlásí, vydrží ten maratón zkoušek a vystoupení, za něj nemohou očekávat žádnou jinou odměnu než potlesk a uznání svých spolužáků, avšak někdy bohužel i reakce opačné, a to nejen od spolužáků.

Letošní účast na WP je pro nás jednak překvapením, ale především vyznamenáním a pro vedoucího souboru odměnou za jeho úsilí. Jak se odrazí v další činnosti RDK, je zatím otázka.

Divadelní soubor NEDOSPÁNO Praha

Divadelní soubor Nedospáno se zformoval na podzim roku 1997, se záměrem vytvořit poetickou větev mateřského souboru Dovejvrtky (zřizovatel DDM Praha 7 / Dětský dramatický soubor TY JÁ-TR).

Záměr se naplnil výběrem a realizací představení "Solelad Montoyová". Režie a dramaturgie příběhu sestaveného z Lorcových veršů se chopila Veronika Valíková. Premiéry představení proběhly 5. a 7. března roku 1998.

Soubor Nedospáno se zúčastnil Pražské přehlídky materských divadel a byl doporučen na Wolkrův Prostějov.

Se souborem momentálně nazkušujeme malou frašku (rakvičkárnu), se kterou bychom chtěli strávit letošní prázdniny. Na září připravujeme větší "poetický" projekt, který prozatím držíme v tajnosti.

PaT Benešov

PaT - šachová remíza na tři písmena

- někdy se potýkáme s nedostatkem finančních prostředků, někdy i s diváky.

PaT - poesie a theatrum.

Jak je z názvu patrné, zabýváme se interpretací textů básnických, tak i dramatických. Z básnických textů jsme inscenovali například Písníčky bez muziky Emanuela Franty, Kainarovy Šťastné blázný a Macourkovo Rodinné album. Z textů dramatických Hra na Romea a Julii, Soudničky Františka Némce.

Soubor vznikl před deseti lety. Základ tvořili žáci literárně-dramatického oboru tehdejší LŠU v Benešově. Vystupujeme pro kulturní veřejnost v našem městě. Zřizovatelem divadla je Městský úřad a Galerie výtvarného umění v Benešově.

ZUŠ Rožnov pod Radhoštěm

S tímto souborem, který vznikl při dramatickém oboru ZUŠ v Rožnově pod Radhoštěm, se snažíme už třetí rok nakouknout pod pokličku lidové poezie. V minulých dvou letech to byly drobné výstupy. V tomto školním roce vzniklo scelené pásmo. Doufáme, že oslovíme současnou mládež.

STOPA Liberec

je studentský divadelní soubor, který vznikl současně se začátkem výuky dramatické výchovy na soukromém Podještědském gymnáziu v Liberci v roce 1993. V současnosti má 13 členů ve věku od 15 do 18 let.

Naše premiéry:

1993 - "Komedyje vo Libuši"

1994 - "Stopa" - detektivní feerie na Třanicu

1995 - "Hra na Karkulku"

- neznámá pohádka na 3 způsoby

1996 - "Strom lidožrout" - dramaturgie pohádky

Alexandra Klimenta - 1. účast na ŠP

1997 - "Doffův Hamlet" - nádherná hříčka Toma Stopparda

- Hamlet sehraný za 15 minut!

1998 - "Ahoj blázne!"

- poezie ne-smyslu, koláž z antologie Nonsens

- 2. účast na ŠP

Poezii tedy děláme poprvé a je nám ctí vystoupit na tak proslulém místě setkání s poezií jako je WP.

POETICKÝ OTRLEC PODRUHÉ !

Po loňském mírně ulétnutém usilování houfu milovníků poezie a slivovice o čestný titul POETICKÝ OTRLEC a láhev zmíněné, jsem si říkal - vcelku se povedlo, stačilo, v nejlepším se má přestat. Na jaře však do mne začala vrtat děvčata z DUHY, prý se to má zkusit znovu a lépe a radostněji a každá blbost je pro úspěch dobrá. Inu tak dle zadání vyhlašuji druhý ročník soutěže o Poetického otrlce a to ve dvou kategoriích:

1) Poetický OTIN

tedy otrlec individuální, posluchač, který vyslechne všechny texty recitátorů sólistů na letošní přehlídce WP. Účast se zaznamenává u moderátora do programu WP.

2) Poetický OTÁL

otrllec totální, spíše kulturní kamenec, který uvidí a vyslechne všechny individuální texty, všechna soutěžní i inspirativní představení, počítáno od zahájení po galavečer. Do soutěže se nezapočítávají semináře a rozcvičky. Účast se opět potvrzuje do programu u moderátora přehlídky sólistů a u hostesek či hostesů při představeních.

Ceny: 1) Morální ocenění

2) Titul s diplomem,

tituly možno uvádět v písemném styku.

3) Láhev tříletého calvadosu

- všem vítězům jedna.

Nuže tedy špunty do uší a vzhůru za uměním!

Uřa

Ilustrace: Ivana Utinková

POROTY

Wolkrova Prostějova 1998

I. kategorie

PŘEDSEDKYNĚ:

Marta Hrachovinová - herečka, Praha

ČLENOVÉ:

Lenka Chytilová - básnířka a redaktorka, Hradec Králové

Rudolf Kvíz - recitátor, Praha

Lenka Fišerová - profesorka DAMU, Praha

Aleš Vrzák - režisér Čes. rozhlasu, České Budějovice

TAJEMNICE:

Alena Machová - DUHA Prostějov

II. kategorie

PŘEDSEDA:

Libor Vacek - šéfredaktor Čes. televize, Praha

ČLENOVÉ:

Dr. Vítězslava Šrámková - ARTAMA, Praha

Dr. Ivan Němec - PF UM Brno

Dr. Pavel Chalupa - překladatel, Praha

Aleš Procházka - student DAMU, Praha

TAJEMNICE:

Monika Vozihnojová - MD Prostějov

III. kategorie

PŘEDSEDKYNĚ:

Hana Kofránková - režisérka Čes. rozhlasu, Praha

ČLENOVÉ:

Nina Martínková - herečka, Pardubice

Ján Buzássy - básník a překladatel, Bratislava

TAJEMNICE:

Marie Vojtková - MD Prostějov

Divadla poezie

PŘEDSEDKYNĚ:

Alena Zemančíková - dramaturg

Západočeského divadla, Cheb

ČLENOVÉ:

PhDr. Jan Roubal - UP Olomouc

Radovan Lipus - divadelní režisér, Ostrava

Miloslav Maršálek - herec, Brno

Aleš Bergman - divadelní režisér, Brno

TAJEMNICE:

Jana Hrušková - DUHA Prostějov

HLASOVÉ A POHYBOVÉ ROZCVIČKY:

Lenka Fišerová - profesorka DAMU, Praha

INFORMACE

HARMONOGRAM ZKOUŠEK DIVADEL POEZIE:

	ZKOUŠKA	VYSTOUPENÍ	MÍSTO
<u>ÚTERÝ 23. 6. 1998</u>			
Soubor ZUŠ			
Rožnov pod Radhoštěm	13.00	20.00	DUHA
MADLO Havířov	14.00	19.30	DUHA
<u>STŘEDA 24. 6. 1998</u>			
Rec. a dram. kolektiv ISS-COP			
Sezimovo Ústí	16.00	17.00	PS ND
KAPKA Plzeň	17.30	18.30	PS ND
<u>ČTVRTEK 25. 6. 1998</u>			
REGINA Břeclav	12.00	20.30	DUHA
PaT Benešov	13.00	17.15	DUHA
MY Plzeň	14.00	16.00	DUHA
Jesličky Hradec Králové	16.00	19.50	PS ND
TY-JÁ-TR Nedospáno	17.00	18.30	PS ND
<u>PÁTEK 26. 6. 1998</u>			
Pes v akváriu Uherské Hradiště	12.00	16.00	PS ND
STOPA Liberec	13.00	14.30	PS ND

(DUHA - kulturní klub, Školní 4. PS ND - Přednáškový sál Národního domu, Vojáčkovo nám. 1.)

ŠTÁB FESTIVALU je opět v kulturním klubu DUHA

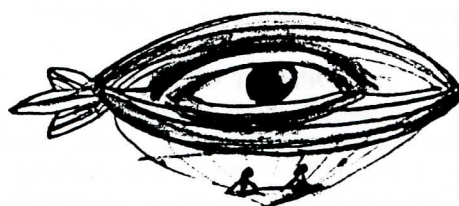
V hnědé klubovně získáte od **Miloše Plotze** informace k ubytování. Finanční záležitosti vyřídíte s paní **Miloslavou Krejčířkovou** (úterý - pátek 10 - 18 hodin). V úterý 23. 6. uhradíte účastnický poplatek ve výši 200 Kč. Ve středu a čtvrtek vám bude vyplaceno cestovné. Respektujte, prosím, toto organizační opatření. Technik **Pavel Noha** bude k dispozici divadlům poezie, která mají vystoupení v DUZE, jevištní technik **Zbyněk Melka** bude spolupracovat s divadly, vystupujícími v Přednáškovém sále Národního domu. S organizačními záležitostmi se můžete obracet na **Janu Hruškovou**, hostesky a další pořadatele.

I letos budou vydána tři čísla Zpravodaje. První jste již obdrželi. Druhé číslo vyjde ve čtvrtek dopoledne a třetí Zpravodaj bude k dispozici u hostesek ve foyeru kulturního klubu DUHA po vyhlášení laureátů 41. ročníku festivalu poezie. Redakce vám nabízí možnost vyjádřit se na stránkách Zpravodaje o zážitcích z vystoupení, i o tom, co vás potěšilo, překvapilo, či zklamalo. Naleznete nás v kulturním klubu Duha. Uzávěrka druhého čísla bude ve středu 24. 6. ve 23.30 hodin, ve čtvrtek 25. 6. ve 24.00 hodin uzavřeme třetí číslo.

PŘEPRAVA

účastníků WP na přehradu:

ÚTERÝ 23. 6. 24.00 hodin
STŘEDA 24. 6. 24.00 hodin
ČTVRTEK 25. 6. 24.00 hodin
SOBOTA 27. 6. 01.00 hodin
(je to v podstatě páteční odvoz, ale hodinu po půlnoci)
Autobus má stanoviště před kulturním klubem DUHA
- na nikoho se nečeká!!!

PROVOZ BARU V KULTURNÍM KLUBU DUHA

ÚTERÝ 23. 6. 13.00 - 24.00 hodin
STŘEDA 24. 6. 19.00 - 24.00 hodin
ČTVRTEK 25. 6. 15.00 - 24.00 hodin
PÁTEK 26. 6. 18.00 - 01.00 hodin

Na chuť i hlad pro vás připravily:

Alice Gregušová - P.P.B. (pikantní pajcované buřty)
Jana Hrušková - chlebičky povzbuzující (křenová pomazánka)
- chlebičky odpuzující (česneková pomazánka)
- chlebičky exotické (pomazánka s tzatziky)
Anna Drozdová - povrchová úprava
Anna Cinková - mostkovická pochoutka (pravá domácí tlačěnka)

DOPLŇKOVÝ PRODEJ

V PŘÍZEMÍ KULTURNÍHO KLUBU (zajišťuje Karel Neškrábal)
- grilované i ohřívané uzeniny, ovoce a další pochoutky.

PROVOZ BUFETU V MODRÉM SALONKU NÁRODNÍHO DOMU

STŘEDA 24. 6. 7.00 - 19.00 hodin
ČTVRTEK 25. 6. 8.00 - 15.00 17.30 - 20.30 hodin
PÁTEK 26. 6. 9.30 - 19.30 hodin

Paní Irma Havlíčková vám nabídne široký sortiment nealkoholických (i alkoholických) nápojů, nescafé i pravého "turka", čaj, slaná i sladká "přikusovátka" k výše uvedenému, jakož i "standard" (párek, rohlík, hořčice).

Po dobu vystoupení recitátorů i divadel poezie je bufet uzavřen!

POZVÁNKA NA VÝSTAVY:

DUHA - kulturní klub u hradeb

GRAFIKA 1+17 - výstava žáků Zdeňka Sklenáře

GALERIE METRO 70 - v kině Metro

(otevřeno v průběhu filmových projekcí)

KRESLÍŘI POLITYKY 1957 - 1997 (do 25. 6. 1998)

26. 6. 1998 v 19.00 hodin - vernisáž výstavy

VÝROČNÍ ZPRÁVA O sign. - souborná výstava autorů

MUZEUM - hlavní budova na nám. T.G.M.

(9.30 - 12.00 13.00 - 17.00 h.)

IVA HÜTTNEROVÁ - grafika

BŘETISLAV SLOVÁČEK - kresby a malůvky

MUZEUM - ZÁMEK - Pernštýnské nám. 8.

(9.30 - 12.00 13.00 - 17.00 h.)

JAN ČEP - o životě a díle spisovatele

křesťanské inspirace

STRAVOVÁNÍ V PROSTĚJOVĚ:

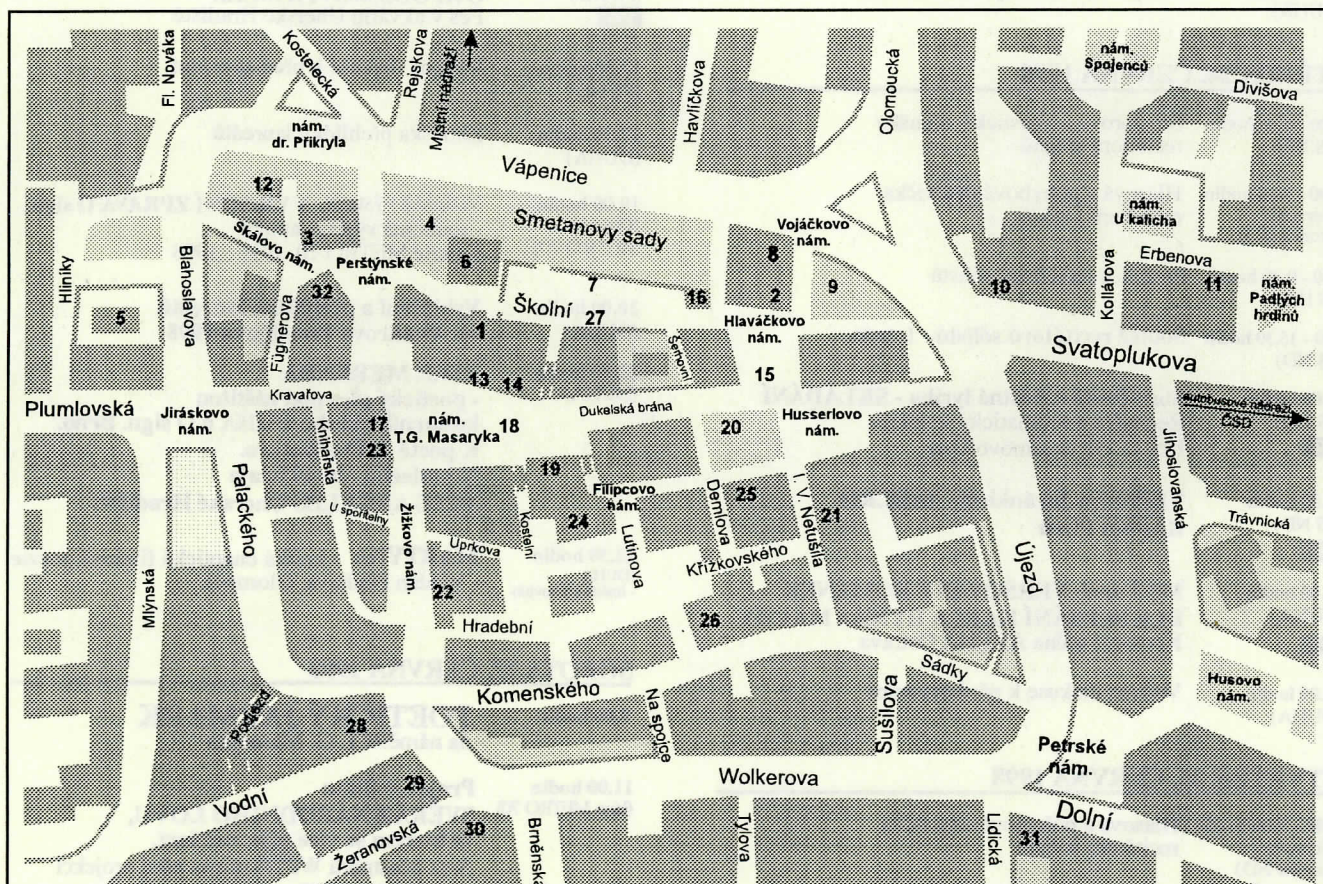
Bufety DĚSI - Žižkovo nám.
U PEKAŘE - vedle Muzea
GASTROM v ulici I.V. Netušila
U ZÁMKU

Restaurace BESEDA - Žižkovo nám.
MABAMO - Školní ulice
LÁZNĚ - Floriánské nám.
HRADEBNÍ PIVNICE - Hradební ul.
U ANTONÍČKA - za Priořem
ŽIVNOSTENSKÝ DŮM
- Poděbradovo nám.

Pizzerie Knihařská ul.

TELEFONNÍ ČÍSLA:

21477 - ředitelka DUHY Alice GREGUŠOVÁ
21488 - Jana HRUŠKOVÁ, Miloš PLOTZ
20507 - redakce Zpravodaje WP, technik Pavel NOHA
330663 - ředitelka divadla Jana ZIKMUNDOVÁ
333389 - Městské divadlo
- jevištní technik Zbyněk MELKA

1 DUHA - kulturní klub u hradeb

2 Národní dům

3 Zámek - GALERIE

4 Socha B. Smetany

5 Lázně + restaurace

6 Kino Metro

7 Městské hradby

8 Městské divadlo

9 Památník manželů Vojákových

10 Kostel a klášter Milosrdných bratří

11 Kovaříkova vila

12 Okresní knihovna

13 Rodný dům J. Wolker

14 Portál tzv. Onšova domu

15 Socha K. H. Borovského

16 Galerie Bašta

17 Nová radnice (MÚ Prostějov)

18 Morový sloup

19 Stará radnice (Muzeum)

20 Socha J. Wolker

21 Bufet Gastrom

22 Občerstvení DĚSI

23 Bufet Pod radnicí

24 Kostel Povýšení sv. Kříže

25 Husův sbor (dříve synagoga)

26 KAS Centrum, Art Centrum

27 Restaurace Mabamo

28 Pošta

29 Komerční banka

30 Portál tzv. Černého dvora

31 Kostel sv. Petra a Pavla

32 Bufet U zámku

PROGRAM

ÚTERÝ 23. ČERVNA 1998

- 16.00 hodin Položení kytice k pomníku
(nám. E. Husserla) Jiřího Wolkra
- 16.30 hodin Porada lektorského sboru
(DUHA)
- 17.30 hodin **Zahájení 41. ročníku
Wolkrova Prostějova
Koncert pražských písničkářů
MIROSLAVA PALEČKA
a MICHAELA JANÍKA**
(nám. T.G.Masaryka)
(V případě nepříznivého počasí se zahájení WP
i koncert uskuteční v kulturním klubu DUHA.)
- 19.30 hodin Miroslav Holub - KAŠPÁRKŮV SEN
(DUHA) MADLO Havířov
"PR"
- 20.00 hodin Lidová poezie - ZA MNÚ, OGAŘI
(DUHA) Soubor ZUŠ Rožnov pod Radhoštěm
"PR"
- 20.30 hodin Divadlo Vizita Praha - NEKONEČNÝ SVĚT
(DUHA) JAROSLAV DUŠEK s neočekávaným hostem
"H"
- 22.00 hodin Veřejná diskuse k představením
(DUHA)

STŘEDA 24. ČERVNA 1998

- 7.00 - 8.00 hodin Prostorové a akustické zkoušky
(PS ND) recitátorů sólistů
- 8.00 - 9.00 hodin Hlasová a pohybová rozcvička
(Červený salonek ND) recitátorů sólistů
- 9.00 - 9.30 hodin Prezence recitátorů sólistů
(PS ND)
- 9.30 - 15.30 hodin Soutěž recitátorů sólistů - I. kolo
(PS ND)
- 17.00 hodin Staročeská milostná lyrika - SKLÁDÁNÍ
(PS ND) Recitační a dramatický kolektiv
"PR" ISS - COP Sezimovo Ústí
- 18.30 hodin Vladimíra Juránková - JABLKO
(PS ND) KAPKA Plzeň
"PR"
- 20.00 hodin MÁJ aneb VERŠOVANÝ ROMÁNEK
(DUHA) DLE SEPSÁNÍ KARLA HYNKA MÁCHY
"H" Komorní scéna ARÉNA Ostrava
- 22.00 hodin Veřejná diskuse k představením
(DUHA)

ČTVRTEK 25. ČERVNA 1998

- 8.00 - 9.00 hodin Hlasová a pohybová rozcvička
(Červený salonek ND) recitátorů sólistů
- 9.30 - 15.30 hodin Soutěž recitátorů sólistů - II. kolo
(PS ND)
- 16.00 hodin Frank Roberts, Paul von Ostijen,
(DUHA) Přemek Podlaha - MŮŽETE TO BÝT I VY
"PR" Soubor MY Plzeň
- 17.15 hodin Jan Skácel - SMUTÉNKA
(DUHA) PaT Benešov
"PR"

- 18.30 hodin Federico García Lorca
(PS ND) SOLELAD MONTROYOVÁ
"H" TY-JÁ-TR Nedospáno Praha
- 19.50 hodin Čínská lyrika 7. století
(PS ND) OCITÁM SE V PEŘEJÍCH PA
"PR" Jesličky Hradec Králové
- 20.30 hodin Autorská montáž z textů Miroslava Holuba
(DUHA) LEPŠÍ ROLE UŽ NEDOSTANEME
"PR" REGINA Břeclav
- 22.30 hodin Veřejná diskuse k představením
(DUHA)

PÁTEK 26. ČERVNA 1998

- 10.00 - 13.00 hodin Rozborový seminář
(Salonky ND) s recitátory sólisty
- 14.30 hodin Antologie Nonsens + T.R. Field,
(PS ND) M. Procházková, Vl. Redl
"PR" AHOJ, BLÁZNE! (poezie ne-smyslu)
STOPA Liberec
- 16.00 hodin Riche Barnabe, W. Shakespeare
(PS ND) O APOLONIOVI A SILLE
"PR" Pes v akváriu Uherské Hradiště
- 17.30 hodin Veřejná diskuse k představením
(PS ND)
- 17.30 hodin Zkouška přehlídky laureátů
(DUHA)
- 19.00 hodin Vernisáž výstavy VÝROČNÍ ZPRÁVA O sign.
(Galerie METRO 70) - souborná výstava autorů
Galerie METRO 70 1996 - 1998
- 20.00 hodin Vyhlášení a přehlídka laureátů
(DUHA) 41. Wolkrova Prostějova 1998
- 22.00 hodin J.W.P. MERENDA
(DUHA) - poetický ples pod záštitou
kulturního klubu DUHA a O sign. Brno.
K poctě Jiřího Wolkra.
K poslechu i tanci hraje
JAZZ ANGELES Uherské Hradiště.
- 22.30 hodin MARTYNA - krátká chaotická filmová poezie
(DUHA - hnědá klubovna) - Vladan Pěnkava, Olomouc

SOBOTA 27. ČERVNA 1998

- 9.00 hodin POETICKÝ JARMARK
na náměstí T. G. Masaryka
- 11.00 hodin Projekce filmu
(kino METRO 70) SVĚRÁZ NÁRODNÍHO LOVU,
ve kterém se více pije, než loví.
Sraz účastníků WP 30 minut před projekcí
na poetické rohlíkové snídani
ve foyeru kina Metro 70.

VYSVĚTLIVKY:

- "PR" postup z regionálního kola
"H" host festivalu
DUHA Kulturní klub u hradeb, Školní 4
PS ND Přednáškový sál Národního domu, Vojáckovo nám. 1
METRO 70 ... kino Metro 70, Školní 1